

Крім того, у новій редакції викладено перші три розділи Типової кореспонденції субрахунків бухгалтерського обліку для відображення операцій з активами, капіталом та зобов'язаннями розпорядниками бюджетних коштів та державними цільовими фондами.

Також, нагальним є питання збільшення масштабів використання ЕОМ у діяльності бюджетних установ, бо використання різних програмних продуктів для здійснення облікових операцій у державному секторі робить неможливою комплексну автоматизацію системи бухгалтерського обліку.

Таким чином, запорукою ефективності діяльності будь-якої організації незалежно від форми власності і виду діяльності є правильно організований бухгалтерський облік. Необхідність підвищення якості та достовірності бюджетного обліку, прозорості державних фінансів та забезпечення повного відображення даних у звітності, створення умов для їх ефективного аналізу є головною метою реформування бухгалтерського обліку організаціях державного сектору. На сьогодні вже зроблено чимало важливих кроків для досягнення поставленої мети – модернізації бухгалтерського обліку в нашій країні, яка прагне міжнародної інтеграції. Лише гармонічне поєднання впровадження МСБОДС з НП(С)БО України з точки зору фінансового, методичного та організаційного, програмного забезпечення, створення системи підвищення кваліфікації фахівців з обліку, контроль за виконанням попередньо затверджених заходів може забезпечити їх професійне та якісне впровадження у систему бухгалтерського обліку організацій державного сектору і, тим самим, відкрити нові перспективи міжнародного співробітництва та спрощення системи обліку в цілому.

Список використаної літератури:

1. План заходів щодо модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2016 - 2018 роки : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://buhgalter.com.ua/zakonodavstvo/buhgalterskiy-oblik/plan-zahodiv-shchodo-modernizatsiyi-sistemi-buhgalterskogo-obliku-v/>
2. Наказ Міністерства фінансів України від 13.06.2017 № 571 «Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів з бухгалтерського обліку в державному секторі» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0838-17>

ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ВЛАСНИМ КАПІТАЛОМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

*Кизилів Г. І., канд. екон. наук, доцент, Кириченко О. О., магістр,
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

В даний час до числа найважливіших економічних проблем відносяться питання обліку власного капіталу, його ефективного використання та

управління, а також достовірного відображення в бухгалтерській звітності сільськогосподарських організацій.

Обліково-аналітичне забезпечення управління власного капіталу передбачає собою сукупність різного виду інформації, що стосується власного капіталу, та формується обліково-аналітичною системою організації для прийняття управлінських рішень.

Сформована у сільськогосподарській організації обліково-аналітична система повинна забезпечити реалізацію основних принципів управління, що дозволить сформулювати якісне управління власним капіталом і діяльністю організації в цілому.

Якість інформації, яка в свою чергу формується в рамках обліково-аналітичної системи агропромислових комплексів (АПК), безпосередньо і значною мірою впливає на ефективність управління власним капіталом, темпи економічного розвитку та інші показники, що формують рівень добробуту власників організації.

Власний капітал представляє собою сукупність матеріальних цінностей і коштів, фінансових вкладень і витрат на придбання прав і привілеїв, необхідних для здійснення господарської діяльності.

Складові власного капіталу відбивають суму, яку власники (засновники) передали в розпорядження підприємства як внески чи залишили у формі нерозподіленого прибутку, або суму, що її підприємство одержало у своє розпорядження ззовні (від інших підприємств) без повернення.

У складі власного капіталу виділяють:

- Зареєстрований (пайовий) капітал
- Капітал у дооцінках
- Додатковий капітал
- Резервний капітал
- Нерозподілений прибуток
- інші резерви.

Цільовою установкою управління власним капіталом є визначення обсягу і структури статутного, додаткового, резервного капіталу і нерозподіленого прибутку, достатнього для забезпечення довгострокової виробничої і фінансової діяльності підприємства.

Показник — власний капітал один з найістотніших і найважливіших для підприємства показників, оскільки відбиває такі характеристики:

- забезпеченість коштами для функціонування підприємства;
- кредитоспроможність підприємства;
- його платоспроможність.

Для більшості сільськогосподарських підприємств Харківської області характерно слабкий розвиток обліково-аналітичного забезпечення управління власним капіталом.

Підвищення статутного і додаткового капіталів не здійснюється, резервний капітал не створюється, нерозподілений прибуток має нестабільну динаміку.

В цілях підвищення рівня власного капіталу і прийняття оптимальних управлінських рішень по підвищенню ефективності його використання на сільськогосподарських підприємствах пропонується:

- застосування загальноприйнятих принципів і методів розподілу чистого прибутку;
- збільшення власного капіталу організації здійснювати шляхом нагромадження або консервації нерозподіленого прибутку для цілей основної діяльності зі значним обмеженням використання її на невиробничі цілі;
- створення резервного фонду і фонду накопичення за рахунок чистого прибутку організації;
- дотримання відповідності обсягу капіталу, який залучається, до обсягу формованих активів підприємства;
- вибір оптимального варіанта отримання довгострокових і короткострокових кредитів для інвестування у виробництво і поповнення оборотних активів з метою збільшення їх оборотності.
- застосування аудиторських послуг для організації оптимального врахування резервів.

Крім того, в процесі управління вартістю капіталу доцільно забезпечувати мінімізацію витрат по формуванню капіталу з різних джерел.

Таким чином, при сукупному застосуванні всіх запропонованих заходів можливе успішне і довгострокове функціонування підприємства на основі підвищення частки власного капіталу й ефективності його використання.

КОМПЛАЄНС – ПЕРЕВІРКА ПЕРСОНАЛУ БАНКУ

Коляда І. В., аспірант, Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

Відповідно до рекомендацій Базельського комітету служба комплаєнс-контролю має виконувати такі функції:

- виявлення ризиків, пов'язаних з діяльністю банку та регулярна оцінка рівня таких ризиків;
- надання рекомендацій адміністрації щодо дотримання чинних законів, правил та стандартів;
- розробка письмових інструкцій для персоналу банку стосовно належного дотримання законів, правил та стандартів в тому числі щодо боротьби з відмиванням коштів та антикорупційних програм;
- оцінка відповідності внутрішніх процедур та операцій чинному законодавству.

Закордонний досвід з цього питання є таким, що у банках створюються окремі відділи-групи з комплаєнс-контролю. Як правило, вони складаються із таких підрозділів: з протидії відмивання коштів; з попередження конфлікту інтересів; із забезпечення режиму інформаційного контролю; з контролю та